

har vi skabt en eksport af disse præparater til andre lande på 1,01 milliarder kr.

Det ville ikke have været muligt, hvis der havde eksisteret et spærrende produktpatent. Så ville vi dels ikke kunne producere i Danmark og dels ikke kunne opfylde de udenlandske krav om, at en dansk registrering er nødvendig for at opnå det udenlandske lands salgstilladelse.

Beregninger har vist, at det danske samfund med et fremgangsmådepotent for medicin har opnået en pæparatfordeling mellem importeret medicin og dansk fremstillet medicin, der pr. år betyder en valutaudgift på ca. 500 mill. kr. Hvis al medicin skulle importeres på grund af at udenlandske firmaer havde dækket sig med stofpatenter, ville der blive brug for 1.200 mill. kr. i valutaudgift, men kun 200 mill. kr. i råvareudgift, hvis al medicin kunne fremstilles i Danmark.

Vi vil således stærkt anbefale, at ratifikationen af de to konventioner udskydes, indtil EF-patentkonventionen er en realitet i alle EF-medlemslande.

I modsætning til EF-patentkonventionen er den Europæiske Patentkonvention allerede trådt i kraft. Det forekommer os, at der hersker en vis uklarhed i offentligheden i henhold til sammenhæng mellem udkastet til den nye danske patentlov og tiltrædelsen til Europapatentkonventionen.

Forholdet er det, at udkastet er *tilpasset* den europæiske patentlov. Hvis denne blive vedtaget, er dette dog ikke ensbetydende med, at Danmark tiltræder konventionen; vi kan gøre det, eller vi kan, hvis vi foretrækker det, lade være dermed. I hvert fald er vedta-

gelsen af den nye patentlov en nødvendig forudsætning for ratificering, *dog med et vigtigt forbehold:*

Jfr. Art. 167 af patentkonventionen kan enhver kontraherende stat forbeholde sig ret til at bestemme, at der ikke skal gives beskyttelse for kemiske produkter eller for nærings- eller lægemidler. Dette forbehold har virkning i højst ti år fra konventionens ikrafttræden (det kan evt. forlænges med yderligere fem år) – d.v.s. fra den 7.10.1977.

Danmark er karakteristisk ved, at dets industri er delt op i en række »småindustrier« og dette gælder også medicinområdet, og desværre er enhver af disse svage, når det gælder om at tage kampen op med de store multinationale selskaber. Desuden er en ikke uvæsentlig del af den danske medicineksport eksport til tredielande, der normalt ikke har patentdækning. Denne eksport ville også rammes ved indførelse af stofpatent på lægemidler.

Der er ikke fuld enighed i vor brancheforening om vore synspunkter, idet visse af de større firmaer mener, at dansk medicinindustri gennem egen produktudvikling har styrket sin patentmæssige modstandskraft. Vi er bange for, at dette er et alt for optimistisk standpunkt, og at virkeligheden vil vise, at vi ikke har den tilstrækkelige modstandskraft, og at det vil blive dyrt for landet. Vi beder derfor om, at vore argumenter imod ophævelsen af særbestemmelserne for lægemiddelpatenter bliver alvorligt overvejet i betragtning af de alvorlige konsekvenser, det kan have for landet.

Med venlig hilsen

A/S DUMEX (Dumex Ltd.)

N. Østergaard